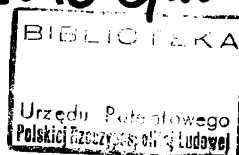

20 lutego 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

E04c 3/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12930.

Friedrich Schlagintweit
(Baden - Baden, Niemcy).

Kl. 37 b 3.

37b 3/20

Dźwigar żelazobetonowy.

Zgłoszono 12 marca 1929 r.

Udzielono 17 stycznia 1931 r.

Pierwszeństwo: 4 kwietnia 1928 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy dźwigara betonowego o przekroju dwuteowym, którego kształt zmniejsza koszty wykonania i ułatwia układanie przy zestawianiu stropów. Znane są żelbetowe dźwigary dwuteowe, w których obydwie półki na każdej krawędzi stykowej posiadają listwy podtrzymujące, umieszczone w taki sposób, że każdy z dwóch sąsiednich dźwigarów jest podparty jeden na górnej a drugi na dolnej półce. Zastosowanie dwóch listw na każdym dźwigarze, pominąwszy zwiększenie kosztów wykonania, jest tak dalece niecelowe, że do ułożenia każdego dźwigara wymagane są dwa ruchy, mianowicie podnoszenie lub opuszczanie, oraz poziome i równoległe przesunięcie aż do zahaczenia listew podtrzymujących. Poza-

tem z powodu odchyłeń w wymiarach i nierównomiernej grubości warstw zaprawy między listwami podtrzymującymi a półkami dźwigara, praktycznie jest nigdy niemożliwe jednoczesne podparcie jego na obydwu listwach.

Według wynalazku wady te są usunięte w ten sposób, że wyłącznie górna półka posiada po stronie wzmocnionej listwę podtrzymującą, dolna zaś jest ukształtowana symetrycznie i przylega bezpośrednio do dolnych półek sąsiednich dźwigarów. Przy takim ukształtowaniu dźwigara do jego umieszczenia wymagany jest tylko jeden ruch opuszczający, ponieważ dźwigar jest oparty tylko na jednej listwie z każdym sąsiadującym. Wzajemne położenie na wysokość jest nastawiane dokład-

nie zapomocą prostego regulowania grubości warstwy zaprawy między listwą i górną półką sąsiedniego dźwigara.

Wynalazek jest przedstawiony jako przykład wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia dźwigar w przekroju prawie naturalnej wielkości, przyczem zaznaczone są końce półek dwóch sąsiednich dźwigarów, fig. 2 przedstawia w widoku końce trzech wzajemnie złączonych dźwigarów, a fig. 3 — również w widoku trzy ułożone na murze dźwigary.

Obydwie półki *a* i *b* dźwigara o przekroju dwuteowym są uzbrojone w znany sposób podłużnymi prętami *d* i *e*, które w określonych odstępach są połączone ze sobą zapomocą ułożonych w środku c strzemion *f*. Górna półka *a* jest wzmocniona z jednej strony i posiada na krawędzi styku od strony wzmocnionej wystającą listwę podtrzymującą *g* dla górnej półki *a* sąsiedniego dźwigara. Dolna półka *b* jest ukształtowana ściśle symetrycznie i przylega bezpośrednio do dolnych półek sąsiednich dźwigarów. Do ułożenia wielu

dźwigarów na dwóch murach lub słupach $\frac{h}{2}$ (fig. 3), w celu wykonania przykrycia, wymagany jest tylko jeden ruch, mianowicie opuszczanie dźwigarów, przyczem górna półka *a* przystaje do listwy *g* uprzednio już ułożonego dźwigara.

Zastrzeżenie patentowe.

Dźwigar żelazobetonowy o przekroju dwuteowym z umieszczonemi na krawędziach stykowych półek wystającemi listwami podtrzymującemi dla półek sąsiednich dźwigarów, znamienny tem, że wyłącznie górna półka (*a*) posiada na jednej wzmocnionej stronie listwę podtrzymującą (*g*), a dolna półka (*b*) jest ukształtowana symetrycznie i przylega bezpośrednio do dolnych półek sąsiednich dźwigarów.

Friedrich Schlagintweit.

Zastępca: M. Skrzypkowski,

rzecznik patentowy.

